

انتخاب هفتم

وظایف انتخاب کنندگان

انتخاب هفتم یا هفتمین دوره‌ی انتخابات مجلس شورای اسلامی در اولین روز اسفند سال جاری برگزار خواهد شد. گفتیم که مهم‌ترین وظیفه‌ی انتخاب کنندگان، نگاه به اصل مسأله‌ی انتخاب اصلح و شرکت در انتخابات به عنوان یک وظیفه‌ای دینی، ملی، شرعی و انقلابی است. اما ادامه‌ی بحث:



مجلس به تعبیر حضرت امام (ره) در رأس امور است و مهم‌ترین پایگاه مردمی است که ساختار حکومت به وسیله‌ی آن شکل می‌گیرد. انتخاب وزرا و به تبع آن استانداران، استیضاح رئیس‌جمهور و وزرا و نظارت بر کلیه‌ی شؤون جامعه‌ی اسلامی و مهم‌تر از همه، تصویب کلیه‌ی قوانین جاری کشور و نظارت بر اجرای آن، بر عهده‌ی مجلس شورای اسلامی است. از این رو، انتخاب نمایندگان مجلس بسیار مهم و حائز اهمیت است. کوچک‌ترین غفلت از آن و یا بی‌توجهی و عدم دقت در انتخاب افراد، اساس و کل ساختار جامعه را تحت تأثیر قرار خواهد داد. انتخاب افرادی کاملاً شناخته شده و دارای سابقه‌ی مبارزاتی پیش و پس از انقلاب، امین و مشهور به دیانت، صداقت، لیاقت، توان انجام مسئولیت، کارایی، کاردانی، تعهد، تخصص و مهارت و... حداقل شرایط و ویژگی‌هایی است که می‌بایست در انتخاب نمایندگان مورد توجه قرار گیرد. طبیعی است که احراز چنین شرایطی به آسانی به دست نمی‌آید و نمی‌توان تنها به شرایطی که در قانون اساسی برای رئیس‌جمهور یا نمایندگان مجلس ذکر شده است، اکتفا کرد. هم‌چنین پرس و جواز افراد نیز کافی به نظر نمی‌رسد. چون انتخاب فرد به مدت چهارسال به عنوان نماینده، برای تصمیم‌گیری در کلیدی‌ترین مسائل جامعه اسلامی، امری بس خطیر و مهم است، احراز شرایط نیز باید مهم باشد. باید به ثبات رأی افراد توجه کرد و این‌که در بحران‌های مختلف، از ارزش‌ها و رهبری و ارزش‌ها و هنجاری دینی هرگز دست نشویند و همواره در صحنه باشند.

فراوان مشاهده شده افراد و گروه‌هایی که به یک‌بار هم چون قارچ، بدون هیچ سابقه‌ی انقلابی و اسلامی و صرفاً با سوء استفاده از شرایط جامعه در عرصه‌ی اجتماع ظهور کرده‌اند. البته، پس از اندک زمانی به دلیل نداشتن پشتوانه مردمی و ذخیره علمی و تخصصی و روبه افول گذاشته‌اند.

حضرت علی (علیه السلام) در عهدنامه‌ی خویش به مالک اشتر درباره‌ی شیوه‌ی انتخاب و نیز صفات کارگزاران و کارمندان در نهج البلاغه می‌فرماید:

«در امور و کارهای کارمندان و کارگزاران دقت کن و پس از این‌که آن‌ها را امتحان و آزمایش نمودی به کار بگمار و در تعیین آن‌ها چنین کن قبل از این‌که آن‌ها را به کار بگماری، آنان را مورد آزمایش و امتحان قرار بده. به سبب تمایل شخصی کسی را به کاری منصوب مکن. خودسرانه و بدون مشورت و با

نمایندگان مجلس باید از روی آگاهی، مشورت، شناخت و آزمایش باشد، نه از روی میل و علاقه‌ی شخصی، یا فامیلی، یا حزبی.

ادامه دارد

استبداد رأی آنان را به کار مگمار؛ زیرا این‌گونه انتخاب، خود ظلم و خیانت است.»

بنابراین، انتخاب کارگزاران نظام اسلامی و